

været, noget, der for Resten ogsaa blev anbefalet i Gaar af det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen). Jeg for mit Vedkommende har ikke noget at indvende derimod. Men at den, der er aabenlys Fornægter, som altsaa offentligt, mundtligt eller skriftligt har klart og bestemt tilkendegivet sin Fornægtelse af Kristendommen, samtidig skulde optræde som Vælger, er dog i og for sig en ganske urimelig Ting. Og ligeledes, naar der er talt om, at dette Udtryk, som er brugt her — for Resten ogsaa i Overensstemmelse med det kirkelige Udvalg — vitterlig Forargelse, ikke skulde være tilstrækkelig omfattende eller vejledende, saa er der jo ikke noget i Vejen for at optage de Udtryk, der ere brugte i det gamle Forslag, hvor man til Vejledning drager enkelte bestemte Ting frem, f. Eks. bevislig Drukkenskab, Erhverv ved Utugt eller andet sligt. For øvrigt finder jeg ikke, der er Spor af Grund dertil; jeg for min Del vilde i alt Fald foretrække den nuværende Affattelse; men er man enig om, at saadanne Folk ikke kunne optræde som Vælgere, uden at man faar en Følelse af noget urimeligt deri, maa der ogsaa være en Vej til at forhindre det.

Hermed skal jeg afslutte, hvad jeg har at sige angaaende de Bemærkninger, som ere gjorte mod Forslaget. Jeg vil derimod selv, til Dels i Tilslutning til, hvad det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) sagde, gøre en Bemærkning angaaende § 26. Det ærede Medlem udtalte, at han helst havde ønsket, at det overlodes til Menighedsraadet selv at bestemme, om det vilde have et Nævn ved Siden af sig eller ikke, naar der skulde være Præstevalg. Jeg vil ikke udtrykke mig ganske saaledes. Det forekommer mig, at den højtærede Kultusminister har Ret i, at det i mangfoldige Tilfælde kan være heldigt, at der er et saadant Nævn. Naar der er gaaet en 5—6 Aar hen, kunne Forholdene ubestrideligt have forandret sig, og det kan da være ganske naturligt, at der er et Nævn ved Siden af Menighedsraadet til at tage Bestemmelse angaaende Indstillingen til Præstevalg. Men Forholdet kan jo ogsaa være et andet. Det kan ogsaa være, at der ikke er gaaet mere end et Aar eller maaske kun $\frac{1}{2}$ Aar, og i saa Fald maa man antage, at Menighedsraadet er et fuldgyldigt Udtryk for Menigheden. Jeg synes derfor, man burde indskyde et „kan“ paa dette Sted. Man kunde sige, at Menighedsraadet skal altid sammenkalde et Menighedsmøde i Anledning af

Præstevalget — det er naturligt og rimeligt, at det hører, hvad et saadant Møde har at fremføre —, men det kan overlades til Menighedsrådet selv, om det vil have Menighedsraadet suppleret eller ikke. Sandheden er nemlig den, at et mindre Udvalg i Virkeligheden arbejder meget bedre end et større. Et mindre Udvalg kan lettere end et større rejse hen for at høre denne eller hin Præst, som det kunde ønske at indstille. I mange Tilfælde vilde derfor Menighedsrådet sikkert slet ikke ønske nogen Supplering, og jeg synes da, at det skulde kunne overlades det selv at tage Bestemmelse derom.

Men dette er da ogsaa den eneste egentlige Indvending eller Henstilling, om man vil, jeg for min Del finder Anledning til at gøre med Hensyn til denne Sag. Ellers synes jeg, at dette Lovforslag i det store og hele er affattet med en heldig Haand, og at det optager netop de Ting, der i Øjeblikket trænge til at optages. Ja, saa er der fra en enkelt Side, men ogsaa kun fra en enkelt Side, af det ærede Medlem fra Thisted (Hornstrup), fremført et Ønske om, at der maatte medtages et Forslag om et Kirkeraad. Jeg ønsker at udtale her som flere andre Medlemmer, at det sikkert er heldigt, at et saadant Forslag ikke er medtaget. Og hvorfor? Fordi det, som den højtærede Kirkeminister i Korthed har sagt, let vilde komme til at virke splittende. Der er Mænd, der ere ivrige for at faa et Kirkeraad, og andre, som ere lige saa ivrige for ikke at faa det, men jeg tror, at i det store, brede Lag af Folkekirkens Medlemmer føles der i hvert Tilfælde i dette Øjeblik ingen Trang dertil. Det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) har Ret i, at man skal give de Love, som Folk føle Trang til i en given Tid, og ikke andre. Der føles ikke Trang til et Kirkeraad, og lad mig tilføje en Ting til: Der er i det kirkelige Udvalg udarbejdet saa mange Forslag, at vi have Forraad nok, om jeg saa maa sige, for mange Aar.

Da det nu er saa, at Kirkeraadet, som man tænker paa og taler om, dog kun skal være raadgivende, ser jeg ikke, at der er særlig Brug for det i dette Øjeblik, ikke en Gang for dem, der ønske det. Derfor er jeg overbevist om, at man gør vel i at indskrænke sig til Forslagene, som de i Hovedtrækkene ere fremsatte af den højtærede Kultusminister. Jeg er overbevist om, at det er urigtigt, som der blev sagt af det ærede Medlem, der først havde Ordet i Dag (Povlsen), at der skulde være